

Sapatin Vartija

Huhti-Kesäkuu 2022

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattoman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

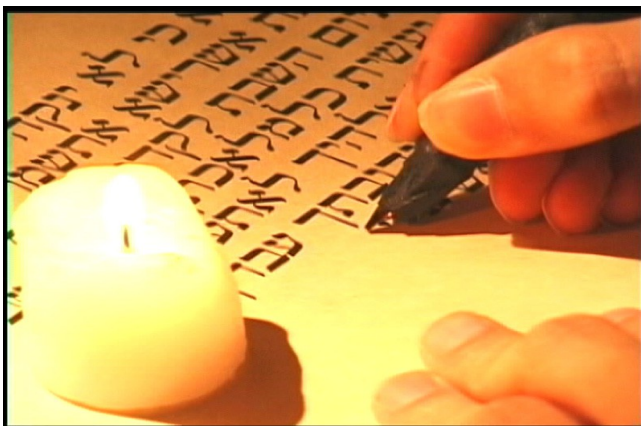
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, Luontokuva
Takakansi: Pääkonferenssin juhlilta Italiassa**

Onnellinen, menestyksekkäs kumppanuus

Todellinen liitto kestää koko elämän. — Avioelämän opettelu kestää koko ihmisiän. Avioliiton solmivat aloittavat koulun, josta he eivät tässä elämässä milloinkaan saa päästötodistusta.

Olipa avioliitto solmittu miten huolellisesti ja viisaasti tahansa, harvat aviopuolisot ovat täydellisesti yhtä vihkimisen jälkeen. Vasta tulevat vuodet liittävätkin nuo kaksi lopullisesti yhdeksi.

Kun elämän pulmat ja huolet kohtaavat vastaviihittyä avioparia, romanttisuus, jolla mielikuvitus usein verhoaa avioliiton, häviää. Aviomies ja -vaimo oppivat tuntemaan toistensa luonteesta sellaisia puolia, joihin oli mahdotonta tutustua seurusteluaikana. Tämä on erittäin tärkeä vaihe heidän kokemuksessaan. Koko heidän tulevan elämänsä onni ja menestys riippuu siitä, ottavatko he nyt oikean elämänsuunnan. He huomaavat usein toisissaan yllättäviä heikkouksia ja virheitä, mutta rakkauden yhdistämät sydämet löytävät toisistaan myös uusia myönteisiä puolia. Kaikkien tulisi etsiä toisistaan mieluummin hyvää kuin huonoa. Oma asenteemme ja meitä ympäröivä ilmapiiri usein määrää, mitä meille toisista paljastuu.

Rakkaus on koeteltava.

Kiintymys voi olla puhdasta, kaunista ja kristallinkirkasta, mutta se saattaa silti olla pinnallista, koska sitä ei ole koeteltu. Olkoon Kristus teille kaikki kaikessa. Katsokaa alati häneen, niin rakkautenne häneen syvenee ja lujittuu päivä päivältä sitä mukaa kuin se joutuu koetteelle. Ja kun rakkaus häntä kohtaan kasvaa, rakkaus toisiinne syvenee ja lujittuu.

Vaikka vaikeuksia ja pulmia tulee ja mieli masentuu, eivät mies ja vaimo saa hautoa ajatusta, että heidän liittonsa on erehdys tai pettymys. Päättäkää omistautua toisilleen niin täysin kuin mahdollista. Huolehtikaa toisistanne, niin kuin teitte suhteenne alkuvaiheessa. Rohkaiskaa toisianne elämän taisteluissa. Miettikää, miten voisitte parhaiten edistää toistenne onnea. Vaalikkaa keskinäistä rakkautta ja armahtavaisuutta. Silloin avioliiton solmiminen ei ole rakkauden loppu, vaan vasta sen alku. Lämmin, aito ystävyys, joka liittää sydämet toisiinsa, on esimakua taivaan ilosta.

Kaikkien tulee edistyä kärsivällisyydessä olemalla kärsivällisiä. Olemalla ystävällisiä ja kärsivällisiä me säilytämme todellisen rakkauden

lämpimänä sydämessämme ja kehitämme ominaisuuksia, jotka taivas hyväksyy.

Vihollinen pyrkii vieraannuttamaan

Saatana on aina valmis hyödyntämään jokaista erimielisyyden ilmausta, ja käyttämällä hyväkseen miehen tai vaimon luonteessa olevia epämiellyttäviä perinnöllisiä piirteitä hän yrittää vieraannuttaa toisistaan ne, jotka ovat asettaneet itselleen yhteiset tavoitteet juhlallisessa liitossa Jumalan edessä. Avioliupauksissa he ovat vakuuttaneet olevansa yhtä, vaimo on luvannut rakastaa ja totella miestään, mies on luvannut rakastaa ja helliä vaimoaan. Jos Jumalan lakia noudatetaan, erimielisyydet eivät pääse pesiytymään perheeseen, harrastukset eivät suuntaudu eri tahoille eikä vieraantumista tapahdu.

Ohjeita voimakastahtoiselle pariskunnalle

Miehen tai vaimon ei tule vaatia itselleen ylivaltaa. Herra on esittänyt periaatteen, jonka mukaan tulee ojentautua. Miehen tulee hoivata vaimoaan niin kuin Kristus hoivaa seurakuntaa. Ja vaimon tulee kunnioittaa ja rakastaa miestään. Kummankin tulee osoittaa ystävällisyyttä ja varoa murehduttamasta tai loukkaamasta toista. —

Älkää koettako pakottaa toisianne tekemään oman tahtonne mukaan. Ette voi menetellä niin menettämättä toistenne rakkautta. Itsepäisyys turmelee kodin rauhan ja onnen. Älkää salliko riitaa avioliitossanne. Jos sen teette, olette kumpikin onnettomia. Puhukaa ystävällisesti ja käyttäytykää maltillisesti, älkääkä pitäkö tiukasti kiinni omista toiveistanne. Harkitkaa tarkoin sanojanne, sillä ne vaikuttavat voimakkaasti hyvään tai huonoon suuntaan. Älkää korottako ääntänne. Tavoitelkaa yhteiselämässänne Kristuksen kaltaisuutta.

Osoita rakkautesi sanoin ja teoin

Monet pitävät rakkaudenosoituksia heikkoutena ja karkottavat ihmiset luotaan pidättyväisyydellään. Tällainen henki pysähdyttää myötätunnon virran. Kun seurallisuus ja anteliaisuus tukahdutetaan, sydän muuttuu kylmäksi ja tyhjäksi. Meidän tulisi varoa tällaista erehdyistä. Rakkaus ei voi elää ellei se saa ilmaista itseään. Älä anna itseesi liittyneen sydämen nääntyä myötätunnon ja rakkauden puutteesta. --

Antakoon kukin rakkautta sen sijaan että vaatisi sitä toiselta.

Kehittäkää sitä, mikä teissä on jalointa, ja olkaa valmiit tunnustamaan toistenne hyvät puolet. Arvostus on ihmeellinen kannustin ja tyydytyksen lähde elämässä. Myötätunto ja kunnioitus tukevat hyviä pyrkimyksiä, ja myös rakkaus vahvistuu innoittaessaan jalompiin päämääriin.

Maailmassamme on paljon kovasydämiä miehiä ja naisia siksi, että aitoa kiintymystä on pidetty heikkoutena, johon on suhtauduttu kielteisesti ja joka on pyritty tukahduttamaan. Tähän ryhmään kuuluvien ihmisten paremmat luonteenpiirteet vääristettiin lapsuudessa, niiden kasvu estettiin; mikäli jumalallisen valon säteet eivät pysty sulattamaan heidän kylmyyttään ja kovasydämistä itsekkyyttään, he eivät milloinkaan saavuta onnea. Jos me haluamme lempeän sydämen, kuten Jeesuksella oli hänen eläessään maan päällä, ja pyhittyneen myötätunnon, kuten enkeleillä on syntisiä kuolevaisia kohtaan, meidän on kehitettävä lapsuuden aikaista myötätuntoamme, joka on olemukseltaan äärimmäisen yksinkertainen. Silloin meistä tulee jalostuneita, yleviä ja taivaallisten periaatteiden ohjaamia ihmisiä.

Koteihimme tuodaan liikaa huolia ja taakkoja, eikä luonnollista yksinkertaisuutta, rauhaa ja onnellisuutta vaalita tarpeeksi. Emme saa välittää niin paljon siitä, mitä ulkopuolinen maailma sanoo, vaan meidän on kohdistettava enemmän huomiota perhepiirin jäseniin. Meidän on vältettävä teeskentelyä ja tyhjänpäiväisiä maailmallisia kohteliaisuuksia ja osoitettava paljon enemmän hellyyttä, rakkautta, hyväntuulisuutta ja kristillistä kohteliaisuutta perheemme jäseniä kohtaan. Meidän on opittava tekemään kodista miellyttävä, iloinen paikka. Kiitollinen sydän ja ystävällinen katse ovat arvokkaampia kuin rikkaus ja ylellisyys, ja tyytyminen yksinkertaisiin asioihin tekee kodista onnellisen, jos rakkaus siellä vallitsee.

Pienet huomaavaisuudet ovat tärkeitä

Jumala koettelee meitä jokapäiväisen elämän tapahtumien kautta. Pikkuseikat paljastavat, mitä sydämen kammioissa on. Pienet huomaavaisuudet, lukuisat pikku tapahtumat ja yksinkertaiset kohteliaisuudet onnellistavat elämää, ja ystävällisten, rohkaisevien ja sydämellisten sanojen ja pikku kohteliaisuuksien laiminlyöminen tekee sen onnettomaksi. Tulemme kerran huomaamaan, että itsensä kieltäminen lähimmäistemme hyväksi ja onneksi muodostaa suurimman osan taivaan muistikirjojen merkinnöistä. Myöskään se, että olemme toisten tarpeista ja

onnesta välittämättä etsineet omaamme, ei ole jäänyt taivaalliselta Isältämme huomaamatta.

Mies, joka ei osoittanut kiintymystä

Jos kodissa vallitsee rakkaus ja se osoitetaan sanoin, katsein ja teoin, enkelit ilmaisevat mielellään läsnäolonsa ja pyhittävät kodin kirkkauden valon säteillä. Vaatimattomatkin taloustyöt tuntuvat tärkeiltä. Sellaisissa olosuhteissa vaimosi ei pidä mitään elämän velvollisuuksia epämiellyttävinä. Hän suorittaa ne iloisesti ja on kuin auringonsäde ympäristölleen, ja sydämessään hän laulaa kiitosta Herralle. Tällä hetkellä hän tuntee jääneensä ilman sinun sydämesi rakkautta. Sinä olet antanut hänelle aiheen tähän. Sinä suoritat velvollisuutesi perheen päänä, mutta jotakin puuttuu. Puuttuu rakkautta, joka johtaa ystävällisiin huomionosoituksiin. Rakkauden tulee näkyä katseissa ja tavoissa ja kuulua äänensävyssä.

Ikävä, itsekeskeinen vaimo.

Aviopuolisot vaikuttavat joko kohottavasti tai madaltavasti toistensa siveelliseen luonteeseen. Alhaisen, petollisen, itsekkään ja hillittömän luonteen aiheuttama rappeutuminen alkaa heti avioliiton solmimisen jälkeen. Jos nuori mies tekee viisaan valinnan, hän saa rinnalleen vaimon, joka tulee tekemään kaikkensa kantaakseen oman osansa elämän taakoista, joka tulee vaikuttamaan häneen jalostavasti ja puhdistavasti ja joka tekee hänet onnelliseksi rakkaudellaan. Mutta jos vaimo on luonteeltaan ailahtelevainen, vaativa, itserakas ja nalkuttava, jos hän syyttää miestä vaikuttimista ja tunteista, jotka ovat peräisin hänen omasta turmeltuneesta luonteestaan, jos hän ei pysty tunnistamaan miehensä rakkautta eikä arvostamaan sitä, vaan puhuu piittaamattomuudesta ja rakkauden puutteesta, koska mies ei tyydytä hänen jokaista mielitekoaan, seurauksena on lähes väistämättä tilanne, josta hän miestänsä syyttää. Omilla teoillaan hän saa syytöksensä muuttumaan todellisuudeksi.

Toverillisen vaimon ja äidin ominaisuuksia.

Sen sijaan, että vaimo ja äiti uppoutuisi pelkkiin taloustöihin, hänen tulee varata aikaa lukemiseen, jotta hän pysyisi ajan tasalla ja täyttäisi paikkansa miehen toverina ja seuraisi lastensa henkistä kehitystä. Hänen tulee käyttää taitavasti kaikkia tilaisuuksia herättääkseen rakkaissaan

kaipausta parempaan elämään. Hänen tulee varata aikaa rakkaalle Vapahtajalleen saadakseen hänestä jokapäiväisen toverin ja läheisen ystävän. Hänen tulee tutkia Jumalan sanaa ja tehdä lasten kanssa retkiä luontoon, jotta he voisivat yhdessä oppia tuntemaan Jumalaa hänen kätensä töitten kauneuden avulla. Sinun tulee olla iloinen ja hyväntuulinen. Sen sijaan että käyttäisit kaiken aikasi ompeluun, tee illasta miellyttävä seurusteluhetki, johon perhe voi kokoontua päivätyön päätyttyä. Moni mies valitsisi silloin seurustelun kotipiirissä mieluummin kuin kerhoillan tai kapakan. Moni poika pysyisi poissa kadulta ja kahviloista. Moni tyttö varjeltuisi kevytmieliseltä ja turmelevalta seuralta. Kodin vaikutus vanhempiin ja lapsiin olisi silloin sellainen, kuin Jumala sen suunnitteli: elinikäinen siunaus.

Avioelämä ei ole pelkkää romantiikkaa. Siihen sisältyy todellisia vaikeuksia ja kodinhoitoon liittyviä käytännön ongelmia. Vaimon ei tule pitää itseään nukkena, jota miehen on hoivattava, vaan naisena. Hänen on otettava harteilleen todellisia, ei kuviteltuja taakkoja ja elettävä ymmärtävää, huomaavaista elämää, sillä maailmassa on muutakin ajateltavaa kuin hän itse. — Todellisessa elämässä on varjonsa ja surunsa. Vaikeudet kohtaavat jokaista sielua. Saatana työskentelee lakkaamatta järkyttääkseen uskoamme ja tuhotakseen rohkeuden ja toivon jokaisen elämästä.

Neuvoja onnettomalle pariskunnalle

Avioelämäenne on ollut kuin autiomaata: vain harvoja vihreitä keitaita, joita voitte kiitollisina muistella. Näin ei olisi tarvinnut olla.

Rakkautta ei voi olla olemassa ilman että se ilmenee tekoina, niin kuin tulikaan ei pala ilman polttoainetta. Sinä, veli C, olet ollut sitä mieltä, ettei ole arvollesi sopivaa osoittaa hellyyttä vaimollesi ystävällisin teoin, lempein sanoin ja huolehtimalla hänestä hellästi. Tunteesi ovat ailahtelevia, ja ympäröivät olosuhteet vaikuttavat sinuun paljon. Jätä liikehuolesi, ongelmasi ja ärtymyksesi työpaikallasi. Tule perheesi luo iloisena, mieli täynnä myötätuntoa, hellyyttä ja rakkautta. Siitä on enemmän hyötyä kuin vaimosi lääkkeisiin tai lääkäreihin käytetyistä rahoista. Se tervehdyttää ruumiin ja vahvistaa sielun. Elämäenne on ollut hyvin surkeaa. Olette molemmat omalta osaltanne vaikuttaneet siihen. Kurjuutenne ei miellytä Jumalaa; sen on saanut aikaan oma puutteellinen itsehillintänne.

Veli C, sinä annat tunteille vallan. Et pidä arvollesi sopivana ilmaista rakkautta ja puhua ystävällisesti ja huomaavaisesti. Mielestäsi lempeät sanat ilmaisevat pehmeyttä ja heikkoutta ja ovat täysin tarpeettomia. Mutta niiden sijalle tulee kiukkuisia sanoja, riidan, erimielisyyden ja moitteen sanoja. --

Sinulta puuttuvat tyytyväisen mielen perustekijät. Annat mielesi askarrella vaikeuksissa; mielikuvitus luo eteesi näkymän puutteesta ja köyhyydestä. Tunnet olevasi piinattu, masentunut ja ahdistunut. Aivosi ovat kuin tulessa, henkesi maassa. Et vaali rakkautta Jumalaan etkä sydämen kiitollisuutta niistä siunauksista, jotka hyvä taivaallinen Isäsi on sinulle antanut. Huomaat ainoastaan elämän ikävät puolet. Maailmallinen hulluus sulkee sinut synkän pilven läpitunkemattomaan pimeyteen. Saatana riemuitsee, koska valitset kurjuuden, vaikka rauha ja onni ovat kätesi ulottuvilla.

Keskinäinen rakkaus ja kärsivällisyys palkitaan

Ilman keskinäistä pitkämielisyyttä ja rakkautta ei mikään maallinen voima voi säilyttää ehjinä kristillisen liiton siteitä, jotka yhdistävät sinut mieheesi. Toveruutenne aviosuhteessa tulisi olla läheinen ja hellä, pyhä ja ylevä, sen tulisi täyttää elämäenne hengellisellä voimalla, niin että voisitte olla toisillenne kaikkea, mitä Jumalan sana vaatii. Kun saavutate tilan, jonka Herra tahtoo teidän saavuttavan, löydätte taivaan maan päältä ja Jumalan elämästänne.

Muistakaa, rakas veljeni ja sisareni, että Jumala on rakkaus ja että hänen armonsa avulla voitte onnistua tekemään toisenne onnelliseksi, kuten vihkialttarilla lupasitte.

Miehet ja naiset voivat saavuttaa sen ihanteen, jonka Jumala heille asetti, jos he turvautuvat Kristuksen apuun. Mihin ihmisviisaus ei riitä, sen Jumalan armo voi saada aikaan niissä, jotka Jumalan rakkauteen luottaen antautuvat hänelle. Hänen johdatuksensa voi liittää sydämet yhteen taivaallisin sitein. Rakkaus ei ole silloin pelkkää hellien ja imartelevien sanojen vaihtoa. Taivaallisissa kangaspuissa kudotussa kankaassa on kestävämmät loimet ja kuteet kuin maallisissa. Niissä puissa ei kudota harsoa, vaan sellaista kangasta, joka kestää kulutusta ja koetusta. Sydän liittyy sydämeen kestäväen rakkauden kultaisin sitein.

Kodin ihanteita 77-83

"Tulkoon valkeus"

Yksi tärkeimmistä asioista, joita Herra Jumala loi meidän planeetalle on valo. ”Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus.” Ja valkeus tuli.” 1 Moos. 1:3.

Valoa tarvitsevat ihmiset, eläimet ja kasvit. On hyvin vähän eläimiä ja kasveja, jotka tulevat toimeen ilman valoa.

Ihminen ei voi elää ilman valoa. Se vaikuttaa hänen fyysiseen, henkiseen ja hengelliseen terveyteensä. Auringon säteillä on elämää-antava vaikutus koko luomakunnalle. Ilman aurinkoa maan päällä ei olisi ollenkaan elämää.

Jumala on valon lähde

”Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi.” Ps. 104:1

Kun luemme luomiskertomusta näemme, että Jumala loi valon, ennen kuin aurinko ja kuu oli luotu. Ymmärrämme, että Jumala on valonlähde ja Hänessä on elämä. Jumalassa on fyysisen ja hengellisen valo, jota me tarvitsemme. Jesajan kirjassa on sanottu: ”Jaakobin heimo, tulkaa, vaeltakaamme Herran valkeudessa.” Jes. 2:5.

Jumala kutsuu ihmisiä vaeltamaan Hänen valkeudessaan, että saisivat tietoa Hänen suuresta rakkaudestaan. Sielunvihollinen koettaa pimentää Jumalan valon, mutta miteä suurempi pimeys on, sitä kirkkaampi Herran valo on. Silloinkin kun toivoa ei ollutkaan Jumala teki niin, että: ”kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman varjon maassa, niille koitti valkeus.” Matt. 4:16. Taivaallinen Isä lähetti Poikansa maan päälle tuomaan valon ihmisille, että saisivat toivon ja pelastuksen.

Jeesus on maailman valkeus

Raamatussa kuvaannollisesti Vapahtajamme on esitetty vanhurskauden Aurinkona. Hänessä on parantava voima ja elämä. Hän todisti siitä: ”Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: ”Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.”” Joh. 8:12. Myös evankelista todistaa Kristuksesta: ”Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.” Joh. 1:4.

Ihmeellistä on, että kun seuraamme Häntä, meillä on elämän valkeus,

silloin vaellamme valkeudessa. Miten suuri etuoikeus onkaan olla valkeudessa!

Ollessaan maan päällä Opettajamme antoi esimerkin, miten meidän tulee vaeltaa valkeudessa. Hän sanoi: ”Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus.” Joh. 9:5. Jokaisella elämän alueella Jeesus antoi meille esimerkin, miten voimme heijastaa Hänen valoansa ja Jumalan nimi kirkastuu. Seuraten Hänen esimerkkiään me valmistumme ikuisuutta varten.

Jeesus sanoo jokaiselle, joka on päättänyt seurata Häntä: ”Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä;” Matt. 5:14. Kun ihmiset saavat tietää, että olemme uskovaisia, he tarkkailevat elämäämme, elämmekö uskomme mukaan.

Jumalan Sana on meidän jalkaimme ”lamppu”

Nykyisin edelleen Jumala lähettää ihmisille valon, sanansa kautta. Pyhän Hengen johdolla psalmista on kirjoittanut: ”Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.” Ps. 119:105.

Kaitatien yllä on taivaallinen valo, mutta leveä tie, joka vie kadotukseen, se on pimeyden tie. Kulkekaamme kaidalla tiellä, silloin emme eksy, koska tämä on se valon tie, joka vie taivaalliseen kotiin.

Miten sitten monet ihmiset valitsevat lavean tien, joka on pimeyden tie! Se tapahtuu vihollisen vaikutuksesta. Apostoli Paavalin kautta no sanotti: ”Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.” 2 Kor. 11:14. Hän esiintyy valonkantajana ja eksyttää ihmisiä, jotka ovat välipitämättömiä uskontiellä. Hän on mestari pimentämään ihmisten mielet niin, joista profeetta Jesajan kautta on sanottu: ”Voi niitä, jotka sanovat pahan hyväksi ja hyvän pahaksi, jotka tekevät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!” Jes. 5:20.

Meidän Vapahtajamme selitti: ”Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat. Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi. Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.” Joh. 3:19-21 Tässä Jeesus sanoo, miksi ihmiset rakastavat pimeyttä enemmän kuin valkeutta? Koska heidän

tekonsa ovat pahat. Jos ihminen tahallaan sulkee silmänsä taivaalliselta valolta, hän jää pimeyteen ja vihollinen johdattaa hänet kadotukseen.

Mutta ne, jotka rakastavat totuutta kulkevat valon tiellä ja Jumala johdattaa heitä ja kirkastaa nimensä heidän kautta.

Mikä on todistuksena, että vaellamme valkeuden tietä?

Apostoli Johanneksen kautta on sanottu: ”Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” 1 Joh. 1:5-7.

Näiden sanojen mukaan yhteytemme keskenään on todistuksena siitä, että olemme valon tiellä ja meillä on lupaus, että Jeesuksen ”veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” Eteenpäin apostoli Pyhän Hengen johdolla on kirjoittanut hyvin vakavia sanoja: ”Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä. Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta. 1 Joh. 2:9, 10.

Jos emme rakasta veljeämme olemme ”yhä vielä pimeydessä!” Jos emme rakasta... silloin tilanne heti muuttuu täydellisesti, silloin olemme pimeyden tiellä! Herra meitä auttakoon, että rakastaisimme ei ainoastaan veljiämme, mutta vihollisiammekin, niin kuin Vapahtajamme opettaa.

Mikä vielä todistaa valon tiellä vaeltamisesta? Lukekaamme mitä on sanottu apostoli Paavalin kautta. ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? 2 Kor. 4:14, 15

Valo ja pimeys ovat vastakkaisia ilmiöitä. Niillä ei ole yhteyttä, niin kuin Kristuksella ei ole yhteyttä saatanan kanssa, niin samalla tavalla kristityillä ei voi olla yhteyttä uskottoman kanssa. Apostoli sanoo: ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa.” Muistakaamme että vihollinen tekeytyy valkeuden enkeliksi. Jos antaudumme hänen houkutuksiinsa tekemällä ystävyyttä maailmaan

kanssa, silloin poikkeamme valon tieltä ja menetämme kaiken.

Vapahtajamme neuvo on: "... 'Vielä vähän aikaa valkeus on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, se ei tiedä, mihin hän menee. Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte.'" Joh. 12:35, 36. Pysykäämme valkeuden tiellä.

Mihin Jumala kutsuu meitä?

"Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa. Kansat vaeltavat sinun valkeuttasi kohti, kuninkaat sinun koitteesi kirkkautta kohti." Jes. 60:1-3

Rakkaat Herrassa veljet, sisaret ja ystävät, me elämme aivan aikojen lopussa ja kaikki merkit todistavat siitä. Tiedämme, että ennen kuin armon ovi suljetaan Jumala antaa viimeisen varoituksensa hukkuvalle maailmalle, kansansa välityksellä. Sen vuoksi Hänen kutsunsa on: "Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee..." Nouskaamme ja noudattakaamme Herran kehotuksia, että Hän voisi meitä käyttää. Hän haluaa antaa meille erikoisia siunauksia ja lupauksia, lukekaamme: "Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi. Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen." Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen, jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivattun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. Jes. 58:8-10

Apostoli Pietarin kautta on annettu myös tärkeä muistutus korkeasta tehtävästä, jonka Jumala on antanut meille. "Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; 1 Piet. 2:9. Herra meitä auttakoon, että todistaisimme Hänen suurista teoistaan, niin kauan kuin vielä armon aika on.

"Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa." 2 Kor.

4:6. Kun valkeus loistaa sydämessämme se näkyy myös elämässämme ja tekomme todistavat siitä. Jumala kirkastakoon nimensä elämässämme.

Mikä on lopputulos kun vaellamme valon tiellä?

Jumalan sana antaa ihania lupauksia niille, jotka uskollisesti ovat vaeltaneet valon tiellä. Profeetta Jesajan kautta on sanottu: ”Ei ole enää aurinko sinun valonasi päivällä, eikä valaise sinua kuun kumotus, vaan Herra on sinun iankaikkinen valkeutesi, ja sinun Jumalasi sinun kirkkautesi. Ei sinun aurinkosi enää laske, eikä sinun kuusi vajane, sillä Herra on sinun iankaikkinen valkeutesi, ja päättyneet ovat sinun murheesi päivät. Jes. 60:19, 20.

Taivaan kodissa on ikuinen valo. Siellä itse Jumala ja Vapahtajamme valaisevat kaupungin. Siellä ei ole pimeyttä. Silloin meidän taistelumme ja murheemme ovat ohi. Siellä saamme ihailta ikuista valoa ja kauneutta ja iloita kaikesta mitä Jumala on valmistanut meitä varten. Siellä saamme asua turvassa ikuisesti. ”Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaas vievät sinne kunniansa. Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole,” Ilm. 21:24, 25.

Minkälainen ilo tuleekaan olemaan kun pääsemme sinne! Herra meitä auttakoon, että pysyisimme uskollisina Hänelle elämämme loppuun asti ja pääsisimme Uuteen Jerusalemiin. Tämä on toivoni ja rukoukseni. Aamen.

Vladimir Marinov

Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Jumala on meille osoittanut!"

Hän lunastuksemme todellisuus on ainutkertainen ja ehtymätön. Se esittää pahuuden salaisuuden ja paljastaa ristin salaisuuden, jonka kautta jumalallinen rakkaus voittaa pahan. Siitä lähtien, kun synti tuli maailmaan, ovat rakkaus ja viha, hyvä ja paha, käyneet katkeraa taistelua ihmissielussa. Ihmisperheessä on käynnissä epätoivoinen taistelu. Jumala on osoittanut meille iankaikkisen rakkautensa Luojana, Lainsäätäjänä ja Lunastajana. Rakkaus on kaiken ylittävä Jumalan luonteenpiirre ja perusta Hänen suhteessaan meihin. Rakkaus on Jumalan olemus. "Jumala on rakkaus", voimme lukea 1. Joh. 4:16, ja Jer. 31:3 sanotaan: "Kaukaa

minulle ilmestyi Herra: 'Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.'

Kun Jumala teki sovinnon ihmisen kanssa ja antoi anteeksi meidän syntimme, Hän valitsi tien, joka ilmaisisi Hänen äärettömän rakkautensa meihin, ilman että Hänen vanhurskautensa tulisi syrjäytetyksi. "Jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." Room. 3:26, 27.

"Kun syntinen katsoo kuolevaan Vapahtajaan ristillä ja tulee tietoiseksi siitä, että Kärsijä on taivaasta, hän kysyy itseltään, miksi tämä suuri uhri on annettu. Ja risti viittaa pyhään lakiin, jota vastaan oli rikottu. Kristuksen kuolema on kumoamaton todiste lain vanhurskaudesta." A B. s. 321. Jumalan rakkaus on Raamatun pääaiheena. Vain täydellinen rakkaus pystyi tekemään ja toteuttamaan lunastus-suunnitelman, joka vaati Kristukselta Hänen henkensä. "Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." Fil. 2:5-8.

Tämä ihmeellinen tosiasia on kautta iankaikkisuuden meidän tutkistelumme aiheena. Tämä hyvä uutinen on kaikkia varten. Jokainen, joka haluaa, voi ymmärtää sen, ottaa sen ihmetyksellä vastaan ja pelastua Jumalan rakkauden kautta. Jumala tahtoisi meidän jokaisen tunnustavan: "Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi!" 1. Joh. 3:1. Kristuksessa meidät hyväksytään, lunastetaan ja otetaan Jumalan perheeseen. Tämä tietoja varmuus muuttaa epätoivon toivoksi ja surun iloksi, sillä Jumalan rakkauden muuttumaton voima tekee meistä uusia miehiä ja naisia Kristuksessa. Miten tärkeää ja välttämätöntä sen tähden onkaan, että emme ainoastaan kuule siitä ja tiedä sitä, tietysti sekin on hyvin tärkeää, vaan ratkaisevaa on, että koemme omassa elämässämme Jumalan rakkauden.

Me adventtiuskovina ymmärrämme evankeliumin, ilosanoman, erityisessä asiayhteydessä, nimittäin Ilmestyskirjan 14:6-12 ilmenevässä kolmen enkelin lopunajan päättävän työn valossa. Se on juuri se

iankaikkinen, muuttumaton evankeliumi, jota tulee voimallisesti julistaa nyt vähän ennen Kristuksen tulemista. Ensimmäisen Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan se on ihmeellinen Jumalan rakkauden historia, mutta sitä julistetaan maailmanhistorian lopputapahtumien ja Kristuksen taivaassa tapahtuvan palveluksen yhteydessä. Tämän lopunajan sanoman keksipisteenä on vanhurskauttaminen uskon kautta. Tässä suuressa lunastus-suunnitelmassa Jumalan lailla on ratkaiseva osa.

"Iankaikkisen elämän ehto on aina ollut sama - niin kuin oli paratiisissa ennen esivanhempiemme syntiinlankeemusta: täydellinen kuuliaisuus Jumalan laille, täydellinen vanhurskaus. Jos me voisimme saada iankaikkisen elämän jollain muulla ehdolla, silloin koko ihmiskunnan onni olisi vaakalaudalla, silloin myös synti kaikkine kurjuuksilleen kestäisi ikuisesti." WC. s. 44.

Ihmisen todellinen tila

"Laki vaatii vanhurskautta; syntinen on sen velkaa, multa sen ilmi tuominen elämässä ei ole mahdollista.... Ihmisen on mahdotonta omassa voimassaan täyttää lain vaatimukset; hänen uhrinsa, tekonsa ja kaikki ovat synnin tahraamia." C u G. s. 82.

"Aadam olisi ennen syntiinlankeemusta voinut kehittää vanhurskaan luonteen olemalla kuuliainen Jumalan laille. Se ei kuitenkaan onnistunut häneltä; hänen syntinsä kautta mekin olemme langenneita, emmekä voi tehdä itseämme vanhurskaiksi. Siitä lähtien, kun olemme olleet synnin alaisuudessa ja vailla pyhyttä, emme ole pystyneet olemaan täydellisen kuuliaisia laille. Meillä ei ole omaa vanhurskautta, jolla voisimme täyttää lain vaatimukset." WC. s. 44.

Tämä on meidän todellinen tilamme. Me olemme kaikki poikkeuksetta syyllisiä Jumalan edessä. "Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; sen tähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto." Room. 3:19, 20. Tämä osoittaa meille, että ihmiskunta on toivottomassa tilassa. Kaikki meidän suunnitelmamme, toiveemme ja pyrkimyksemme ovat syntisyytemme leimaamia. Yksilöinä ja yhdessä meidän sanamme ja tekomme julistavat meidät syyllisiksi. Me olemme kadotettuja, täynnä pelkoa ja yksinäisyyttä, emmekä voi itse auttaa itseämme. Joka todella on ymmärtänyt ja tuntenut tämän totuuden, että

hän on toivottomasti kadotettu, hän huutaa pelastusta, lunastusta, apua ja pyhitystä, niin kuin apostoli Paavali: "Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista." Room. 7:24.

Hyvä uutinen

Hyvä uutinen panostaa meihin. Raamatun sanoma ilmaisee meille Jumalan ihmeellisen rakkauden. Evankeliumi on ristiriidassa kaiken inhimillisen ajattelun ja pyrkimysten kanssa. Luonnostamme me toimimme suoritusperiaatteen mukaan. Palkan tulee vastata suoritusta. Multa hyvä uutinen, iankaikkinen evankeliumi, kuuluu toisin: "Mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room. 6:23. "Mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi." Room. 5:20. Jumala on rakkaudessaan suurpiirteinen ja tuhlavainen ylittäen meidän käsityskykymme. "Kristus on tullut meidän Välittäjäksemme. Hän eli maan päällä samojen koettelemusten keskellä, jotka kohtaavat meitäkin; kuitenkin Hän eli synnittömänä." WC. s. 44.

"Kristus otti ihmismuodon, joka oli alhaisempi kuin Hänen oma taivaallinen luontonsa. Jumalan tavaton alentuminen ei käy yhtä selvästi ilmi minkään muun kuin tämän kautta: 'Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.' Joh. 3:16. 'Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi.' Heb. 2:14. Hän oli Marian Poika ja Daavidin jälkeläinen. Häntä pidettiin ihmisenä, ihminen Jeesus Kristus." AB. s. 247.

"Pelastaakseen ihmiskunnan iankaikkiselta kuolemalta, Jumalan Poika otti vapaaehtoisesti päällensä tottelemattomuuden rangaistuksen. Ainoastaan taivaan Ruhtinaan alentumisen kautta voitiin tämä häpeätahra poistaa ja täyttää vanhurskauden vaatimukset, ja ihminen saattoi saavuttaa jälleen sen, minkä hän oli menettänyt tottelemattomuutensa kautta. Toista tietä ei ollut." AB. s. 307.

Verraton rakkaus

Kuvitelkaamme: Maailmankaikkeuden Luoja alentuu tämän maan kurjuuteen Jumala tulee ihmiseksi ja antaa itsensä heidän käsiinsä. Hän antaa sylkeä itseään eikä puolustaudu. Hän antaa lyödä itseään nyrkillä kasvoihin eikä kohota kättään. Hän antaa pilkata itseään ja tehdä itsestään

orjantappurakruunulla naurunalaisen, ja Hän vaikenee. Sitten Hän istuu kiihtyneen kansanjoukon edessä, joka raivoaa ja huutaa sekä nauraa ja kiroaa, ja Hän liittää kätensä yhteen ja rukoilee näiden ihmisten puolesta. Hänen korviinsa kuuluu huutoja se kaikuu kautta vuosisatojen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Mutta Hän ei vastustele tätäkään häpeää. He repivät Häneltä vaatteet päältä, mikä merkitsee, että he riisuvat Häneltä ihmisarvon. Hän ei estä ihmisiä. Hän antaa ruoskia itsensä. Ja roomalaiset sotilaat tekevät sen sääliittä. Sitten näemme Hänet Getsemanessa. Meidän Herramme makaa maassa. Hän vääntelehtii tuskasta ja "hänen hikensä oli niin kuin veripisarat, jotka putosivat maahan". Kumarrut Hänen puoleensa ja kysyt: "Herra, miksi olet täällä?" Ja Hän katsoo sinua ja sanoo: "Minä murrun, jolta sinulla olisi paikka, jonne voit tuoda elämän kurjuutesi", ja sinä polvistut, sinulle tulevat kyöneleet silmiin ja kysyt: "Herra miksi rakastat minua niin paljon, miksi teet tämän minulle?" Silloin Herrasi sanoo: "Tule minun kanssani Golgatalle, siellä minä sen sinulle kerron. Sitten menet mukaan ja näet miten Hän raahaa ristiä ja Via Dolorosalla, tuskien tiellä, Hän lyhyhistyy eikä jaksa enää jatkaa. Sitten Hänet naulitaan ristille, ja Hänen verensä vuotaa. Mutta tämä ristillä riippuva mies oli sanonut: "Minä ja Isä olemme yhtä". Kun Hän kärsii, Jumala kärsii. Kun Hänestä vuotaa verta, Jumalasta vuotaa verta. Ja silloin kysyt vielä kerran Herralta: "Herra, vastaa nyt minulle, miksi sinä rakastat minua niin paljon". Ja Hän vastaa: "Minä en halua viettää iäisyyttä ilman sinua. Haluan olla ikuisesti sinun kanssasi." Ja silloin, toivottavasti, Jumalan Henki vaikuttaa sinun sydämessäsi, ja sanot: "Minä alan rakastaa Häntä, minä rakastan Herraani!"

Ihmeellinen voitto

Mutta merkittävää on, että Jumalaa ei kohtaa mikään odottamaton epäonni. Hän tietää, miten totuudelle käy, kun se tulee ihmisille, näille saatanan Jumalan vastaisen kapinan liittolaisille. Hän tietää sen, ja siksi Hän ei ole sietävä vaan toimiva Jumala. Jumala ei ole lopussa. Hän on päämäärässä. Tähän tutkimattomaan Jumalan rakkauteen Saatanan valta murtui. Jumalan Pojan veri, joka virtasi, on vuodatettu meidän syyllisyytemme sovitukseksi. Minkään saatanaallisen vallan ei ole enää mahdollista syyttää meitä Jumalan edessä. Jumala itse on ottanut tämän mahdollisuuden pois. Syyllisyys on jo kauan sitten maksettu. Se on

Jumala ja iankaikkinen evankeliumi.

"Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästännyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa." Room. 8:31-33.

Ristillä riippuva mies sanoo sanat, jotka muuttavat koko maailman tilanteen: Se on täytetty! Tämä on se ilosanoma. Lukemattomien uskovaisten ihmisten ei enää tarvitse pelätä. Hän on kestänyt kaikki pelot sinun takiasi ja minun takiani. Se on täytetty! Ottakaa Jeesus Kristus vastaan Vapahtajana, joka on lunastanut teidät. On vain yksi, joka voi tunkeutua sydämeen ja muuttaa sen. Se on ristillä riippuva mies, Jeesus Kristus. Hän tekee uuden luomuksen.

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat ystävät, rakkaat nuoret, jotka raadatte itsenne uuvuksiin kristillisessä elämässä, ettette joutuisi Jumalan epäsuosioon, jotka luulette, että Jumala kerran varmasti tunnustaa teidän hyvän tahtonne, te jotka menette aina sapattikouluun pelastuaksenne - ettekö ole kuulleet, ettekö ole uskoneet, vai ettekö ole ymmärtäneet - se on täytetty?

Suuri lahja

Siellä makaa tuo nuori munkki luostarin sellissä. Sana "Jumalan vanhurskaus" on murskannut hänet. Samein silmin hän lukee Roomalaiskirjettä eteenpäin. Hän tulee kolmanteen lukuun. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla". Kuin sykäys koskettavat nämä sanat häntä. Tulisiko hänen lukea vielä eteenpäin? Eikö tuomio ole jo luettu? Mitä se vielä auttaisi? Sitten hänen silmänsä osuvat seuraavaan riviin: "Ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka oli Kristuksessa Jeesuksessa." Silloin puhkeaa sanomaton ilo juuri äsken epätoivoisen elämässä. Hän ymmärtää: Jumalan vanhurskaus ei ole se vanhurskaus, jota Jumala meiltä vaatii, vaan sitä, jonka Jumala itse täyttää ja jonka Hän nyt lahjoittaa ihmisille, yksinkertaisesti lahjoittaa Poikansa uhrin kautta. Meille jää vain yksi asia tehtäväksi: ottaa tämä Jumalan lahja, Jeesus, vastaan. Se ilo, joka tuli näiden sanojen lukemisesta ja tuntemisesta, antoi Martti Lutherille voimaa suorittaa uskonpuhdistuksen, joka monista vastustajista huolimatta muutti maailman.

"Kun Jumala antaa syntiselle anteeksi, vapauttaa hänet rangaistuksesta ja suhtautuu häneen, niin kuin hän ei koskaan olisikaan tehnyt syntiä, silloin Hän ottaa syntisen armosta vastaan ja vanhurskauttaa hänet Jeesuksen vanhurskauden ansioiden kautta. Syntinen voi tulla vanhurskaaksi uskomalla Jumalan rakkaan Pojan sovituksen, Hänen, joka uhrasi itsensä syyllisen maailman syntien edestä. Kukaan ei voi tulla vanhurskaaksi omien tekojensa perusteella. Hän voi tulla vain Jeesuksen kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta vapaaksi synnin tuomasta syyllisyydestä, lain tuomiosta ja rangaistuksesta. Usko on ainoa ehto vanhurskauttamiselle, ja se ei ole vain sen totena pitämistä vaan merkitsee luottamusta." AB. s. 387.

Evankeliumi on itse tehdyn uskonnon vastakohta. Evankeliumi ei vaadi ihmisiä tulemaan Jumalan tykö omien ponnistelujensa kautta. Päinvastoin. Jumala sanoo, että Hän tulee ihmisten tykö ja on valmistanut kaiken heitä varten. Mitä tulee ihmisen oman ratkaisun oikeuteen, se ei ole sama kuin hänen oma vaivannäkönsä. Hänen täytyy olla valmis antamaan sen vaikuttaa itseensä ymmärtääkseen Häntä, joka on kuollut ja noussut kuolleista hänen tähtensä. Satoja vuosia on kulunut Lutherin jälkeen, ja jälleen kristityt tekevät evankeliumista itse tehdyn uskonnon. Ihmiselle täytyy olla vaikeata luopua ratkaisevassa kohdassa kaikista omista hyvistä teoista. Tämä uskonnollinen ihminen näkyy aina uudelleen kristityssä. Ihmiset haluaisivat niin mielellään, että heillä olisi jotain esitettävää Jumalan edessä. Mutta Jeesus julisti hengellisesti köyhät autuaiksi. He ovat juuri niitä, joilla ei ole mitään esitettävää Jumalan edessä. Jumala ei halua, että me tilitämme Hänelle hyvyttämme. Hän haluaa, että me luovutamme Hänelle syntimme, ja otamme vastaan anteeksiannon lahjan. Jos me uskovaisina menemme kokouksiin tullaksemme Jumalan tykö ja saavuttaaksemme Hänen suosionsa, ei siinä ole mitään erilaista kuin muissakaan uskonnoissa. Se on kristillisyyden verhoamaa uskontoa, ja siten räikeä väärennös evankeliumista. Se on pakanuutta, joka tunnustautuu kristilliseksi. Näin on paljolti seurakunnissa.

Ottaa uskossa vastaan

Ymmärtäkäämme, mistä evankeliumissa on kysymys. Evankeliumi ei ole pelkouskontoa. Evankeliumi on ilosanoma. Ensimmäiset sanat Jeesuksen synnyttyä kuuluivat: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon!" Evankeliumi on ja pysyy Jumalan lahjana ihmisille.

Siksi kristityn toiminnan vaikuttimena ei ole velvollisuus tai pelko vaan rakkaus ja kiittolisuus. "Ei rangaistuksen pelko tai iankaikkisen elämän toivo saa Kristuksen opetuslapsia seuraamaan Häntä. He näkevät Vapahtajan verrattoman rakkauden, joka ilmeni koko Hänen maallisen vaelluksensa aikana Betlehemin seimeltä Golgatan ristille, ja Hänen näkemisensä kiinnittää heidät Häneen, se hellyyttää ja valtaa sielun. Rakkaus syytty katselijain sydämessä." AT. s. 464.

Vain se, joka on vastaanottanut, voi olla kiitollinen. Kristityt ovat ihmisiä, jotka ovat vastaanottaneet lunastuksen Jeesuksen kautta, ja tietävät siitä, että heidän merkityksensä on saavuttanut päämääränsä. Siksi he ovat vapautettuja itsestään, myöskin uskonnollisesta minästään. Evankeliumi tarkoittaa sitä, että Jumala vapauttaa syyllisen. Syntiset saavat ottaa vastaan anteeksiannon ja iankaikkisen elämän lahjan. Ihmiset iloitsevat elävästä Jumalasta.

Jumala ei ole sellainen jumala, jonka edestä ihminen joutuu lähtemään huonon omantuntonsa kanssa. Jumala kutsuu ihmistä taakkojensa ja omantunnon syyllisyytensä kanssa: Tulkaa minun tyköni, minä otan teidän taakkanne ja säilytän ne Poikani päälle.' Sanottakoon vielä kerran: Me emme kunnioita Jumalaa, jos me tuomme Hänelle vaivannäkömme, hyvät tekemme, meidän kunniallisuutemme. Me kunnioitamme Jumalaa, kun tuomme Hänelle syntimme, jotka meitä painavat; vain siksi Hän juuri lähetti Poikansa, ei siksi, että me olisimme olleet hyviä, vaan koska olimme syntisiä. Ota yksinkertaisesti luottaen, toisin sanoen uskossa, vastaan se, mitä Jumala on tehnyt sinun hyväksesi. Hän haluaa antaa meille Poikansa lahjaksi. Se on evankeliumin päälause. Tämä maailma, joka on täynnä kurjuutta ja syyllisyyttä, täynnä huoltaja kärsimystä, täynnä epätoivoa ja yksinäisyyttä, tämä maailma, joka huokaa ja valittaa kuin sairas ruumis, tämä maailma tarvitsee vapauttavaa evankeliumia. Vähän uskontoa, vähän lähimmäisenrakkautta, se ei voi meitä auttaa. Meidän vikamme on syvemmällä, kuin että sen voisi parantaa sillä tavalla. Ilman evankeliumia ihminen jää edelleen alttiiksi omille kaipauksilleen ja peloilleen kaikessa mielettömyydessä. Evankeliumin henkilön, Jeesuksen Kristuksen, vastaanottaminen merkitsee uskonnollisen minän kuolinhetkeä, ja siitä tulee lunastetun kristityn syntymähetki.

Ihmeellinen muutos

Rakas lukija, oletko ymmärtänyt, oletko käytännössä toteuttanut,

oletko kokenut, haluatko kokea sen, ajattele sitten seuraavaa lausetta: "Pelastava usko ei ole mitään hetkellistä uskoa eikä myöskään pelkkää ymmärryksen myöntymistä, vaan sen juuret on syvällä sen sydämessä, joka ymmärtää Kristuksen henkilökohtaiseksi Lunastajakseen siinä varmuudessa, että kaikki, jotka tuleva Hänen kautta Jumalan tykö, ovat pelastettuja.... Vain se, joka pitää Kristusta ainoana toivona ja lunastuksena, osoittaa todellista uskoa. Sellainen usko johtaa tulemaan Hänen luokseen kaikkine sielun tuntemuksineen. Sitten Pyhä Henki hallitsee hänen ymmärrystään, ja hänen luonteensa tulee Jumalan luonteen kaltaiseksi. Silloin hänen uskonsa ei ole kuollut, vaan se toimii rakkauden tekoina. Joka näin uskoo, saa nähdä Jeesuksen kirkkauden, ja hänet muutetaan Jumalan olemuksen kaltaiseksi." AB. s. 389.

"Sanan ja Jumalan Hengen kautta ihmisille annetaan Jumalan laissa ruumiillistuneet vanhurskauden periaatteet. Ja koska Jumalan laki on 'vanhurskas ja pyhä', siis Jumalan täydellisyyden kuva, niin siitä seuraa, että sille laille kuuliaisuudessa muodostettu luonne on myös pyhä. Kristus on täydellinen esimerkki sellaisesta luonteesta. Hän sanoo: 'Niin kuin minäkin olen pitänyt Isäni käskyt. Minä teen aina Hänen tahtonsa.' Kristuksen seuraajien tulee tulla Hänen kaltaisikseen, heidän tulee Jumalan armon kautta kehittää sellainen luonne, joka on sopuoinnussa Hänen pyhän lakinsa periaatteiden kanssa." AB. s. 389.

"Todellinen usko näkyy hyvinä tekoina, sillä ne ovat uskon hedelmiä. Joka antaa Jumalan vaikuttaa sydämessään, ja hänen tahtonsa on sopuoinnussa Jumalan tahdon kanssa, hän elää sen mukaan, mitä Pyhä Henki hänessä vaikuttaa. Silloin ei ole mitään eroa sydämen aikeiden ja arkipäivän elämän välillä. Uskova erottautuu kaikesta synnistä, sillä hän pitää sitä vihattavana, koska hän on vienyt syntinsä kirkkauden Herran ristin juurelle. Kun uskova lakkaamatta tekee Kristuksen tekoja, hän edistyy jatkuvasti. Ihminen saa vanhurskautuksen siunauksen vain jatkuvan tahtonsa luovuttamisen ja kuuliaisuuden kautta. Joka tulee uskosta vanhurskaaksi, pysyy mielellään Herran tiellä." AB. s. 394.

"Siinä, joka on elävässä yhteydessä Hänen, voiman ja rakkauden lähteen, kanssa, peilautuu Jeesuksen luonteenpiirteet. Kristus tarjoaa vanhurskauttamisen ja pyhittävän armon ehtymättömän rikkauden."

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat nuoret, rakkaat ystävät kaikkialla maailmassa. Meillä on se suuri toivo, että Jeesus tulee hyvin pian takaisin. Kuinka tärkeää onkaan sen tähden, että me oikealla tavalla ymmärrämme

ja koemme tämän iankaikkisen evankeliumin ihmeellisen sanoman, jonka Herra Jeesus on antanut rakkaudessaan ja armossaan. Me kaikki haluamme kerran olla Herran luona. Hän on Jeesuksen Kristuksen kautta tehnyt kaiken, mikä vain on mahdollista, jotta me voisimme elää iankaikkisesti Hänen valtakunnassaan. Emmekö mekin halua tehdä kaikkemme? Katso, mitä Jeesus on tehnyt hyväksesi. Hän antoi kaikkensa, elämänsä, sinun edestäsi. Sen kautta me saamme olla Jumalan lapsia ja kerran asua Isän kodissa.

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi". 1. Joh. 3:1.

Haluan Herran nimessä pyytää teitä vihkimään uudelleen ja täysin elämäne Herralle. Antakaa itsenne täysin Herralle, kaikki, mitä teillä on ja mitä olette. Nyt on vielä tilaisuus, nyt on se aika, Herra odottaa sinua. Tee se, kun notkistat polvesi ja annat koko sydämeestäsi elämäsi Hänelle. Herra siunaa sinua runsaasti.

Jumala haluaa antaa meille kaikille uudelleen elpymisen. Hän haluaa tehdä meistä valmiita! Hänelle yksin olkoon siitä kunnia ja kiitos. Aamen.

Veli H. Klos

Viimeinen armonkutsu

Langennut ihminen

"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet." Room. 5:12. Synnin kautta Jumalan ja ihmisen välille tuli syvä kuilu. Siitä hetkestä lähtien ihmiskunta oli kuolemaan tuomittu. "Mutta hänen käskynsä vastaisesti he olivat syöneet kielletystä puusta, ja nyt he tahtoivat syödä siitä jatkuvasti ja oppia tuntemaan pahuutta koko ikänsä. Siitä lähtien saatana vaivaisi ihmiskunta kiusauksillaan. Mieluisten askareiden tilalle tuli nyt huoltaja raatamista. Heidän osakseen tuli pettymyksiä, murheita, tuskia ja lopulta kuolema." PP. s. 39.

Synnin virus oli tarttunut koko ihmiskuntaan. Tämän maan päällä ei ole ainoatakaan paikkaa, jonne se ei olisi levinnyt. "Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat

tekomme heittelevät meitä niinkuin tuuli." Jes. 64:6.

Rikollisuuden lisääntyminen, tuhannet tuhoutuneet perheet, huumeiden orjuuttamat nuoret, pornografian kasvannainen tuhoavine vaikutuksineen kaikilla alueilla, paheet, nälkä ja monet muut tapahtumat näyttävät meille aivan selvästi synnin tuhoavan vaikutuksen.

Mutta Jumala on äärettömässä armossaan levittänyt rakkauden käsivartensa kaikkina aikoina pelastaakseen langenneet ihmiset.

Jumalan tarjous

Välittömästi ensimmäisten vanhempiemme lankeemuksen jälkeen Luoja antoi heille vakuutuksen siitä, että heitä ei hyljättäisi. "Mutta jumalallinen rakkaus oli laatinut suunnitelman, jonka mukaan ihminen voitiin pelastaa." PP. s. 43.

Jumalan sanasta löydämme selvän kuvauksen siitä tilasta, jossa ihmiset elivät ennen vedenpaisumusta: "Niin Jumala näki, että maa oli turmeltunut; sillä kaikki liha oli turmellut vaelluksensa maan päällä." 1. Moos. 6:12.

"Sitä mukaa kuin synti yleistyi, se näytti yhä vähemmän synnilliseltäpä lopulta sanottiin, ettei Jumalan laki ollut enää voimassa." PP. s. 75.

Kuitenkin Jumala tarjosi armoaan 120 vuoden ajan vanhurskaan Nooan kautta. Lukuun ottamatta kahdeksaa ihmistä kaikki hylkäsivät kutsun, ja seurauksena oli, että arkin ovi - ainoa pelastuskeino - suljettiin. "Ja Herra sulki oven hänen jälkeensä." Koko sen ajan sukupolvi hukkuu vedenpaisumuksessa.

"Jos sen sukupolven ihmiset olisivat totelleet jumalallista lakia, he olisivat tajunneet Jumalan äänen hänen palvelijansa varoituksessa. Mutta hylkäämällä valon he olivat mieleltään siinä määrin sokaistuneet, että tosiaan pitivät Nooan sanomaa pelkkänä harhaluulona." PP. s. 75.

Lootin aikaan

Sodoma ja Gomorra, nuo ihanat Siddimin laakson kaupungit tunsivat ennen vedenpaisumusta eläneen maailman kohtalon. Kuitenkin he seurasivat sen esimerkkiä. "Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjaa ja köyhää hän ei kädestä ottanut." Hes.16:49. Jumalan pitkämielisyys saavutti rajansa, kun viimeinen valonsäde torjuttiin. Vain Loot ja hänen kaksi tyttärtään pelastuivat. "Ja Herra antoi sataa Sodoman

ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulta Herran tyköä taivaasta, ja hävitti nämä kaupungit ynnä koko lakeuden sekä kaikki niiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvillisuuden." I. Moos. 19:24, 25.

Vuosisatoja myöhemmin

Jumala kutsui israelilaiset Egyptistä, vapautti heidät orjuudesta ja antoi heille lakinsa liiton merkiksi; kuuliaisuus tekisi heistä Hänen valitun kansansa. "Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun." 2. Moos. 19:5. Valitettavasti he käänsivät selkänsä hyvän tekijälleen ja halveksivat Hänen armonkutsuaan. "Mutta he eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, vaan vaelsivat oman neuvonsa mukaan, pahan sydämensä paatumuksessa, ja käänsivät minulle selkänsä eivätkä kasvojansa." Jer. 7:24.

Siitä sukupolvesta, joka lähti Egyptistä, vain kaksi, Joosua ja Kaaleb, saivat muuttaa Kaananin maahan. Loput kuolivat erämaassa. Jumalan tahto oli, että kaikki olisivat päässeet luvattuun maahan.

Jeesuksen aikaan Juudan kansa koki hengellisen rappeutumisen. "Synti oli tullut tieteeksi, ja paheita kunnioitettiin uskontoon kuuluvina." AT. s. 27.

Tässä sekasortoisessa tilanteessa taivas tarjosi suurimman lahjan: Jumalan Pojan. "Hän oli taivaan Majesteetti, mutta Hän alensi itsensä ja otti meidän luontomme päällensä voidakseen kohdata ihmiset siellä, missä he olivat. Kaikelle kansalle, rikkaille ja köyhille, vapaille ja orjille, Kristus, liiton Enkeli, toi pelastuksen sanoman. Hänen maineensa lääkärinä levisi koko Palestiinaan... Niin Hän kulki, tuo kirkkauden Kuningas, vähäisessä ihmisasussa kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten evankeliumia ja parantaen sairaita." FA. s. 24.

Raamattu kertoo meille, että tuo kansa halveksui taivaan lahjaa. "Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan." Joh. 1:11. Öljymäen rinteellä Jeesus vuodatti katkeria kyyneleitä tuon rakastetun kaupungin puolesta, joka oli halveksinut Hänen hellää kutsuaan. Huolimatta Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa ponnisteluista kansan pelastukseksi se hylkäsi viimeisen armonkutsun kivittämällä Stefanuksen.

"Miten uupumattoman rakastavasti Kristus palvelikaan Israelia tuon lisätyn koeajan kestäessä. Ristillä hän rukoili: 'Isä, anna heille anteeksi,

sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.' Hänen taivaaseenastumisensa jälkeen evankeliumia saarnattiin ensin Jerusalemissa. Siellä Pyhä Henki vuodatettiin. Siellä ylönousseen Vapahtajan voima ilmeni ensimmäisessä evankelisessa seurakunnassa. Siellä Stefanus - hänen kasvonsa -niin kuin enkelin kasvot - esitti todistuksensa ja uhrasi henkensä. Silloin suotiin kaikki, mitä taivas saattoi antaa. Kristus kysyikin: 'Mitä olisi viinitarhalleni vielä ollut tehtävä, jota en olisi sille tehnyt'." KV. s. 159.

Viimeinen armonkutsu

Kun tutkimme historiaa, tulemme myös meidän päiviimme. Epäilemättä tämä aika muistuttaa - mitä tulee pahuuteen - edellä mainittuja aikakausia. Kuitenkin meidän aikanamme yhteiskunnassa vallitseva rappio on monessa suhteessa vielä pahempi.

Se, mitä Mihail Gorbatshev, Nobelin rauhanpalkinnon saaja, kirjoittaa kirjassaan 'Parempaan maailmaan', vahvistaa sitä seuraavassa: "Jos me haluamme, että sivilisaatio jatkaa olemassaoloaan, silloin täytyy tapahtua ratkaiseva muutos maailmassa." Tämän muutoksen Kaikkivaltias haluaisi saada aikaan jokaisessa ihmissydämessä. Äärettömässä rakkaudessaan Hän haluaisi, että "kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden". 1. Tim. 2:4.

Lunastussuunnitelmassa näemme kaksi eri puolta: Jumalan tarjouksen ja ihmisen menettelytavan. Jumala haluaisi aina pelastaa - ihminen tekee ratkaisun.

Yhdysvaltain edesmenneen presidentti Abraham Lincoln oli hyvin uskonnollinen mies. Työnsä puolesta hän oli myös tekemisissä ihmisten kanssa, jotka oli tuomittu kuolemaan. Ennen kuin tuomio pantiin täytäntöön, hän kuitenkin puhui jokaisen tuomitun kanssa lunastussanomasta ja antoi tuomitulle mahdollisuuden välttää kuoleman.

Erään kerran hän pukeutui papiksi ja meni vankilaan yrittääkseen auttaa erästä tuomittua. Hän puhui siitä suuresta uhrista, jonka Jumala on antanut antaessaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen, Hänen sovittavasta kuolemastaan, anteeksiannosta ja mahdollisuudesta, joka meillä on ottaa vastaan armahdus. Hän pyysi hartaasti ottamaan Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Mutta vanki ei halunnut tietää siitä mitään. Lopulta presidentti lähti surullisena vankisellistä. Pian sen jälkeen vanginvartija tuli ja kysyi häneltä: "Mitä herra presidentti teille sanoi?" "Anteeksi kuinka?" vastasi vanki ihmeissään, "presidentti?" "Niin!

Yhdysvaltain presidentti oli täällä ja puhui teidän kanssanne." Olkaa hyvä ja kutsukaa hänet!" hän sanoi painokkaasti vanginvartijalle." "Kutsukaa hänet, minä haluan, että hän puhuu minun kanssani!" "Olen pahoillani, on liian myöhäistä, hän on jo mennyt." Ja tämä mies hautasi kasvonsa polviensa väliin ja sanoi nyyhkyttäen: "Olen menettänyt ainoan tilaisuuteni!"

Voimme kuvitella sen suuren pettymyksen, jonka tämä tuomittu koki. Tämä esimerkki osoittaa meille, miten kauaskantoiset seuraukset sille on, käytämmekö tilaisuudet hyväksemme vai hylkäämmekö ne. Lowell muotoili tämän tosiasian runossaan "Nykyinen kriisi" seuraavasti: "Kerran tulee jokaiselle ihmiselle tai kansalle se kauhea hetki, jona hänen täytyy ratkaista sydämessään, millainen hänen myöhempi elämänsä tulee olemaan taistelussa hyvän ja pahan välillä, pyhä totuus tai kohtalokas vääräys."

Me elämme hyvin vakavassa ajassa. Se vauhti, jolla Matteuksen 24. luvun ennustukset ovat täyttyneet, on pettämätön merkki siitä, että armonaika pian päättyy. "Maailma kypsyy nopeasti tuhoonsa. Pian Jumala panee täytöntöön tuomionsa, ja synty ja syntiset hävitetään." PP. s. 145.

Mutta Jumala kääntyy vielä ihmisten puoleen antaakseen heille vielä yhden tilaisuuden. Hänen puheensa on liikuttavaa: "...joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi." Ilm. 22:17. "Tulkaa minun tyköni kaikki ... minä annan teille levon." Matt. 11:28.

Jeesus suorittaa palvelusta meidän hyväksemme kaikkein pyhimmässä. Hän maksoi meidän syyllisyytemme Golgatalla. Anteeksiantoja pelastus on taattu Hänen uhrinsa kautta. "Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, jolta meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut." Jes. 53:5. "... Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä..." 1. Joh. 1:7. Jumala haluaisi pelastaa sinut, mikä on sinun ratkaisusi?

Ihmisen ratkaisu

Rakkaat ystävät sekä veljet ja sisaret kaikkialla maailmassa! Me olemme elämän suuressa tienristeyksessä. Meidän edessämme on kaksi tietä: tie, joka vie Jumalan läsnäoloon, ja tie, joka vie iankaikkiseen kadotukseen.

Jos me menemme kaidalle tielle, valitsemme uskonkuuliaisuuden.

"Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuilta." Snl. 1:33. "Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen." Ps. 91:16. Jos me sitä vastoin torjumme Jumalan rakkauden, sulkeutuu jumalallisen armon ovi ainaiseksi.

"Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät sitä löydä." Aamos 8:12.

"Jokaisen aikakauden ihmisille tarjotaan valoa ja etuoikeuksia. Heillä on etsikkoaikansa, jolloin he voivat tulla sovitetuksi Jumalan kanssa. Mutta armollakin on rajansa. Se voi vuosikausia olla tarjona ihmiselle, joka on välinpitämätön ja hylkää sen. Mutta kerran tulee hetki, jolloin ihminen saa viimeisen armonkutsun. Sydän paatuu niin, ettei se enää vastaa Jumalan Hengen kutsuun. Silloin ei Pyhän Hengen lempeä, vetoava ääni enää kutsu ihmistä, ja sen nuhteet ja varoituksen lakkaavat." AT. s. 560.

Nykyään monia ratkaisuja lykätään myöhemmäksi. Melkein vastustamaton voima vetää enemmistöä tämän elämän huvitukseen, samalla kun kallisarvoiset armonhetket siirtyvät ikuisuuteen.

Oletko sinä, rakas sielu, puu, joka tuottaa hedelmää seurakunnassa ja yhteiskunnassa? Miten sinä vastaat Vapahtajasi rakastavaan kutsuun? Onko Jeesuksella ensimmäinen sija sinun elämässäsi?

Kun olet menettänyt rakastetun ihmisen, kun olet kokenut jonkin pettymyksen, kun olet sairauden vaivaama, kun pelkää tulevaisuutta, kun kukaan ei ymmärrä sinua, kun epäily yllättää sinut, kun intohimot hallitsevat sinua, kun synty on sinusta epämieluisaa... nosta silmäsi ja katso Golgatalle! Sinulla on vielä toivoa.

"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani." Ilm. 3:20.

Auttakoon Jumala meitä äärettömässä hyvydessään, jotta voisimme vastata myöntävästi Hänen viimeiseen armonkutsuunsa. Tämä on suurin toivoni ja rukoukseni. Amen.

Veli A. Alva

"Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole." Jes. 45:22

Onnellinen Koti-unelma vai todellisuus?

Esipuhe

Avioliitto voi olla paratiisi tai ”Helveti” maan päällä. Kun avioliitto hajoaa kuin jatkuvana sarjatuotantona liukuhihnalta ja lukemattomissa perheissä on vallalla epäsopua riitoja ja vihaa, kun miljoonia lapsia joutuu kasvamaan aikuisiksi ilman rakkautta turvallisuutta ja jopa ilman kotia, silloin on hyvin tärkeää näyttää oikea tie jolla se niin kuumasti kaivattu onni ja terveyttä edistävä ilonaihe on löydettävissä. Tämän kirjan kirjoittaja on ollut lähetyssaarnaajana sekä sielunhoitajana neljäkymmentä vuotta. Hän tuntee ihmisiä monesta ympäristöstä ja roduista. Hän on luottamuksellinen suurten vaikeuksien kanssa yhteis-elämän alalla. Aitona puolisona ja onnellisena perheenisänä hän näyttää miten avioliitosta ja perheestä voi tulla rauhan ja ilon sekä turvallisuuden keidas. Kaikki jotka haluavat avioitua ja perustaa perheen tai ovat jo sen tehneet, toivomme heille paljon onnea kun he lukevat tämän kirjan, vaan myös onnea ja menestystä yrityksessään rakentaa onnellinen koti.
Julkaisijat.

Kun on Rakastunut

Avioliitolla on esihistoriansa. Mies ja nainen tapaavat toisensa ja he tuntevat vetoa toisiinsa. He sopivat yhä useammin tapaamisia, ja eräänä kauniina päivänä huomaavat olevansa rakastuneita toisiinsa. Sen myötä ei vielä kaikki ole ratkaistu. Pitää varmistua molemminpuolisesti toistensa rakkaudesta. Rakkaus on valtava voima. Todellinen rakkaus tulee Jumalalta, sillä Jumala on ”henkilöitynyt” rakkaus. Johannes, yksi ”ukkosen pojista” oppi Vapahtajan koulussa, yhden tärkeimmistä läksyistä elämässä, nimittäin joka koskee rakkautta. Evankeliumissaan hän kirjoittaa: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3:16.

Kun Paavali kohtasi Jeesuksen muuttui hän fanaattisesta vainoojasta uskolliseksi Kristuksen seuraajaksi. Hän kirjoitti rakkauden ylistyslaulun, jossa tulee esille mm. seuraavaa: ”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka

minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.” 1.Kor. 13:1-8.

Rakkauden korkeaveisussa lauletaan rakkauden voimasta ja vastustamattomuudesta. ”Sillä rakkaus on voimakas kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivaus, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki. Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa.” Kork. v. 8:6-7.

Rakkaus on rappeutunut 6000 vuoden aikana syntiinlankeemuksen jälkeen, mutta on vielä osittain jäljellä nykyihmisten sydämissä. Kiitos siitä äidin rakkauden ja rakastavan isän myötävaikutuksen, jossa kasvava lapsi elää turvattua ja onnellista elämää ja oppii myös rakastamaan itsekin.

Lapsuuden leikin täyteiset vuodet menevät nopeasti ohi. Jos lapsen vanhemmat ovat uskovaisia, heidän avioliittonsa on vakaa ja jos koti on turvallisuuden asumus, silloin voidaan puhua onnellisista lapsuusvuosista. Sen jälkeen tulee puberteetti-ikä, rakkauselämän kevät. Kehossa on meneillään nuorille vielä tähän asti tuntemattomia suuria fyysisiä muutoksia sekä psyykkisiä muutoksia. Tytöt kehittyvät naisiksi ja pojat miehiksi. Nuoret tuntevat halujen heräävän. Nämä voivat johtaa suureen iloon ja onneen, jos ne voidaan hallita, tai suureen onnettomuuteen, jos tunteet saavat ohjata heitä.

Yhteys-suhde vanhempisiin muuttuu. He tuntevat vetoa toisen sukupuolen edustajaan. Nuori kaipaa rakkautta, turvallisuutta jonkun toisen kanssa kuin vanhempiansa. Kaipaus elämäntoverin perään voi tulla ylivoimaiseksi. Nuori tyttö voi kokea sen niin kuin kerrotaan Kork. v. 3:1. ”Yöllä minä vuoteellani etsin häntä, jota minun sieluni rakastaa, minä etsin, mutta en löytänyt häntä.”

Tyttö odottaa palavalla kaipauksella että se oikea tulisi joka antaisi sen rakkauden ja hellyyden jota hän etsii. Eräs rakkauden lumoama nuori

mies kuvailee kokemuksiaan näin: *”Olet lumonnut minut, siskoni, morsiameni, lumonnut minut yhdellä ainoalla silmäykselläsi, yhdellä ainoalla kaulakoristeesi käädyllä. Kuinka ihana onkaan sinun rakkautesi, siskoni, morsiameni! Kuinka paljon suloisempi viiniä on sinun rakkautesi, suloisempi kaikkia balsameja sinun voiteittesi tuoksu! Sinun huulesi tiukkuvat hunajaa, morsiameni; mesi ja maito on sinun kielesi alla, ja sinun vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.”* Kork. v. 4:9-11.

Nuorten ihastus ja rakkaus vaikuttaa olevan rajaton. Elämän kevät on ihanaa aikaa. Sen väri ja kukkainloisto on sanomattoman kaunis. Mutta vuosien ja elämän kaunein aika on myös petollinen. Siihen voi tulla kylmiä halla-öitä, ja kaikki kukkaloisto murskaantuu. Ainoa puolustus iloa vastaan joka ei kestä ja yöt jotka pilaavat onnen on Jumalan pelko, sekä kuunnella uskollisten laulua, rakastavien ja kokeneiden vanhempien neuvoja.

II Mitä tarkoittaa Kihlautuminen?

Lyhyt ensi tapaaminen, pinnallinen katse, voi olla alkusoitto ihastumiselle joka voi kehittyä rakkaudeksi nuoren naisen ja nuoren miehen välille. He ehkä päättävät mennä kihloihin. Kysymykseen mitä kihlautuminen merkitsee, siihen on monta erilaista vastausta. Eräät sanovat että sillä kaksi ihmistä avoimesti haluaa ilmoittaa että he aikovat avioitua toistensa kanssa. Kun se on tehty katsovat monet oikeudekseen että nyt heillä on vapaus asua kuin aviopari konsanaan. Siinä tapauksessa herää kysymys: Mitä tarkoitusta on avioliitolla kun kihlautuminen antaa sen mikä on varattu avioliittoon? Tai: Mitä sitten on kihlautuminen kun se rinnastetaan avioliiton kanssa? Silloinhan voi yhtä hyvin lakkauttaa kihlat ja avioitua saman tien. Koska niin monet avioliitot purkautuvat sen tähden että osapuolilla on ollut liian kiire avioitua, on suositeltavaa että ennen avioliittoa ollaan kihloissa. Nopeasti leimahtanut kiihkeä rakkaus ei ole mitään, että sen varaan voisi rakentaa tulevaisuutta. Siksi ei tule kihlautumista käsittää sellaiseksi ajaksi, että voi antaa toisilleen ”sitovia” siis peruuttamattomia lupauksia ”ikuisesta” rakkaudesta ja uskollisuudesta. Voi olla että huomaa kihlajais-ajan aikana, etteivät sovikaan toisilleen, tai että voi elää onnellisempaa ja rikkaampaa elämää jonkun toisen henkilön kanssa. Silloin pitää olla mahdollisuus erota ilman että tuntee itsensä lupauksenrikkojaksi. Kihlajais-aika on kuin odotusaika ja koe-aika. Sen sijaan että kosii ajattelemaansa kysymällä jos hän haluaa

avioitua hänen (sulhasmiehensä) kanssa, tulisi nuoren miehen kysyä: Havaitsetko sinä sen vaivan arvoiseksi että me tutkisimme jos sopisimme hyvin toisillemme niin, että voisimme elää onnellisina kunnes kuolema erottaa meidät. Se mitä tarkoitan tutkimisella sitä, ettemme ala kokeilemaan sukupuolisella alalla. On paljon muitakin asioita joiden pitää yhtä ennen kuin voi jotensakin olla varmoja että avioliitosta tulee kestävä ja onnellinen. Kuinka sitten tulee tehdä jos on jo antanut toisilleen lupauksen avioliitosta ja jälkeinpäin huomaa etteivät he sovi toisilleen, tulee ilmi seuraavassa neuvossa eräältä kristityltä kirjailijalta:

"Voit sanoa: "Olenhan antanut lupaukseni, onko minun nyt peruutettava se?" Vastaukseni kuuluu: Jos olet tehnyt lupauksen, joka on vastoin Raamattua, niin peruuta se ehdottomasti heti paikalla, ja kadu nöyrästi Jumalan edessä tuota tunnettasi, joka sai sinut niin nopeasti antamaan lupauksen. Paljon parempi on, että peruutat sellaisen lupauksen Jumalan pelossa, kuin että pidät sen ja siten häpäiset Luojaasi." E.G. White. *Sanomia Nuorisolle* s, 439.

Mitä tulee tietää avioliiton sisällöstä?

Avioliitossa sitoutuu nainen ja mies siihen, että he kuuluvat toisilleen ja että he ovat toisilleen tukena: Se mitä se voi sisältää kuvaillaan jonkin verran mitä nuori mies sanoi morsiamelleen Adalbert Stifters`*in Narrilinna kirjassa; *"Anna, kuule minua! Nyt me vain rakastamme toisiamme. Se on helppoa ja ihanaa, mutta tähän täytyy tulla muutos. Minä vien sinut pois täältä. Sinun täytyy tulla puolisoni ja minusta sinun miehesi. Se voi olla vaikeata mutta ihanaa aina pitäytyä samalle sydämelle, erossa äidistä ja isästä sekä maailmasta ympärillä. Sinun tulee rakastaa sitä mitä minäkin rakastan, jakaa kanssani mitä minä jaan sinun kanssasi, olla siellä missä minäkin olen. Minua lukuun ottamatta sinulla ei saa olla mitään muuta Minä omasta puolestani kunnioitan sinua niin kauan kuin elämme. Minä suojelen sinua kuin omaa sydäntäni. Minä rakastan sitä mikä sinulle on rakasta eikä minulla tule olemaan muita kuin sinä. Ja kun toinen meistä kuolee, tulee toisen surra kunnes hänkin kuolee. Anna, haluatko sinä näin?"*

"Se ei ole hyväksi miehelle olla yksin" toteaa Jumala luomiskertomuksessa. Se ei kuulunut Jumalan suunnitelmiin että ihmisen pitäisi olla yksin silloin kun hän loi ihmisen. Jumalan käsityksen mukaan ihminen ei ole täydellinen niin kauan kun hän on yksin. Kaksi niitä pitää

olla yhtyneenä rakkauden liittoon. Avioliitto sisältää hyvin paljon. Olla ”yksi liha” sisältää Jumalan käsityksen mukaan, että kaksi ihmistä sulautuvat yhteen monessa suhteessa. Mikä on minun ja sinun siitä pitää tulla meidän yhteinen. Erikoisen tärkeää on että aviopuolisoilla on samankaltaisia mielipiteitä, yhteinen usko, yhteinen uskonnon harjoittaminen, yhteinen käsitys lastenkasvatuksessa ja että he voivat keskustella yhteisistä päätöksistä tärkeissä asioissa. Avioliitto on elinikäinen elämän ja yhteistyön liitto. Kaikkea tätä ja paljon muutakin tämän lisäksi pitää nuorille olla selvillä ennen kuin avioituvat.

Kihla-aika on hyvä tilaisuus tulla tuntemaan toisensa jos on halukas alistamaan toisen ja sovittaa toistensa katsontakantaa yhteiseen tavoitteeseen päästäkseen niin lähelle kuin mahdollista avioliiton ideaalia.

Tosi rakkaus tuntee vastuuta ja sillä ei ole kiire

Kun kaksi ihmistä todellakin rakastaa toisiaan, niin he haluavat tehdä toisensa tosi onnelliseksi. Silloin he eivät hoputa toisiaan liian hätäisiin päätöksiin. Jokainen heistä järkeilee suurin piirtein näin; Minä rakastan kumppaniani, siksi haluan hänen parastaan ennen omaani. Kumppanini tulee olla varma rakkaudestani. Hänen pitää myös olla varma rakkaudestaan minuun. Siksi hänellä pitää olla aikaa ajatella. Koska minä rakastan häntä luopuisin mieluummin nähdä rakkauteni saavuttaa maalinsa kuin että vaarantaa kumppanini onnen, jos hänen yhteytensä minuun saattaisi tehdä hänet onnettomaksi. Koska minä rakastan häntä tunnen minä vastuuta hänestä. Siksi en halua yllättää häntä rakkaudellani. Päinvastoin: Minä haluan estää häntä sitomasta itseään minuun liian hätäisesti. Olkoonkin niin että kumppanini on vakuuttanut minut rakkaudestaan minuun, että hän luottaa minuun ja haluaa uskoutua minulle. Tietenkin hänen on joskus uskallettava ottaa hyppy tuntemattomaan, mutta haluan että hänen ei tarvitse ottaa sitä pakon sanelemana, vaan tarkan harkinnan pohjalta. Hänen tulee olla mahdollisimman varma että hän voi uskoutua minulle. Pitää olla: haluaisin mennä naimisiin hänen kanssaan mieluummin jo tänään, kuin huomenna. Mutta minä luovun, hänen vanhempiansa, hänen ystäviensä ja koko hänen aikaisemman seurustelupiirin tähden. Myös heidän pitää olla niin varmoja kuin suinkin mahdollista on että minä todellakin rakastan kumppaniani niin, että hekin hyväksyisivät meidän suhteemme varauksettomasti. Tämä asennoituminen tulee leimata koko kihlajais-ajan.

Mikä on yhdistävää

Oikein käsitettynä tulee kihlautumis-ajan antaa vastauksen kysymykseen mikä on se, joka vetää kahta nuorta ihmistä toisiinsa. Itse he haluavat kutsua sitä rakkaudeksi. Lähemmän tutkistelun yhteydessä se voi osoittautua, että nuori nainen on kiintynyt nuoren miehen miellyttävään ulkoiseen puoleen, kun taas nuori mies ei näe muuta kuin seksikohteen. Molemmat voivat havaita että heillä on sama maku niin vaatteissa, taiteessa ja kirjallisuudessa. Nainen voi pitää miehen hyvästä ammatista, mies voi rakastua naisen sijaista rahoihin. Voi olla että mies etsii naisessa äitinsä sijaista ja nainen etsii isähahmoa. Voi tapahtua myös, että myötätunnosta tai toivomuksesta, että voi olla avuksi toiselle vaikeassa tilanteessa esimerkin jonkin aineen väärinkäytöstä, saa ihmisen halun yhtyä sellaisen kanssa joka tarvitsee apua ja tukea. Miten jalolta tämä syy sitten näyttääkin olevan, niin sille ei voida rakentaa mitään pysyvää onnellista avioliittoa.

On oikein että tuetaan ihmistä jolla on vaikeuksia, mutta ei sillä, että solmia avioliittoa tai edes lupauksen antaminen avioliittoon. Henkilö kyseisessä tapauksessa voi luvata kalliisti sekä pyhästi, että hän tulee lopettamaan väärinkäytön, mitä se sitten lie onkaan, kun ovat naimisissa. Kun he ovat aviossa ei hän olekaan yhtä halukas ottamaan itseään kauluksesta. On monia vakuuttavia esimerkkejä avioliitoista joita on solmittu siinä toivossa ja uskossa väärinkäyttäjä jättää väärinkäyttönsä, esimerkkejä joissa toiveet murenee. Sellaisia ja samankaltaisia yhdistävät tekijät ovat riittämättömiä avioliittoa ajatellen, jonka tulisi kestää elämän kaikki koettelemukset ja kriisit. Siksi on tärkeää että ne joilla on ajatus avioitua toistensa kanssa, koettelevat sisäisiä vaikuttimia hyvin perusteellisesti ennen kuin tekevät lopullisen päätöksensä. Monesti ei henkilö ole edes tietoinen todellisista vaikuttimista. Ainoastaan aito ja epäitsekäs rakkaus, josta kirjoitetaan 1. Kor. 13:4-8 on niin vahva ja voimakas, että se kantaa läpi koko elämä yhdessä.

”Koettakoot ne, jotka aikovat mennä naimisiin, tarkkaan seurata sen henkilön tunteita ja luonteenkehitystä, jonka kanssa he aikovat yhdistää kohtalonsa.! Olkoon heidän liittonsa leimana kainous, yksinkertaisuus, vilpittömyys ja vakava pyrkimys kunnioittamaan ja miellyttämään Jumalaa! Avioliitolla on merkitys jäljellä olevaan elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Tosi kristitty ei tee mitään suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä.” Sanomia Nuorisolle, s. 433.

Sitä saa niin paljon ”kaupan päälle” kun solmii avioliiton. Siksi on tärkeää ottaa perusteellisesti selvää mihin ja minkälaiseen avioliittoon aikoo. Tämä käy parhaiten näin:

Mitä paremmin nuoret oppivat tuntemaan toistensa heikkouksia ja vikoja, sitä parempi se on. Ei ole uskottavaa että he voivat luoda käsityksen miten heidän rakkautensa toistaan kohtaan kestää, onko se niin suuri ja aito, että eivät voi sietää toistensa puutteita ja kestää niitä ilman että he sydämensä halusta voisivat rakastaa toisiaan sellaisenaan. Tosi rakkaus selviää tästä, edellyttäen että ero toivekuvan ja todellisuuden välillä ei olisi aivan liian iso. Lisäksi näiden jo mainittujen edellytysten tulee myös ottaa huomioon seuraavaa:

”Nuori nainen ottakoon elämäntoverikseen ainoastaan sellaisen miehen, jolla on puhdas, jalo luonne, miehen, joka on toimelias, eteenpäinpyrkivä ja kunniallinen, joka pelkää ja rakastaa Jumalaa. Hakekoon nuori mies itselleen sellaisen puolison, joka kykenee kantamaan osansa elämän taakasta, jolla on häneen jalostava vaikutus ja joka voi rakkaudellaan tehdä hänet onnelliseksi.” Sanomia Nuorisolle s. 433, 434.

Myös käytännöllinen arviointi tulee tehdä ennen kuin lopullisesti päättää avioitua. Se on hyvä jos nuoret ovat ammattikoulutuksensa jo suorittaneet takanapäin, ennen kuin menevät naimisiin tai ovat melkein valmiita koulutuksessaan, jos se vaatii pitkäkestoisen opiskelun. Taloudelliset edellytykset tulee myös olla molemmilla sellaiset että he voivat turvallisesti ottaa vastuun päälleen perustaa perheen. Tähän kuuluu myös kysymys asumismuodosta: Minkälainen asumismuoto on heille sopivin? Kuinka koti sisustetaan? Olemmeko niin terveitä että uskallamme muodostaa perheen ja hankkia lapsia? Jaksammeko me molemmat kantaa sen työmäärän minkä perhe-elämä tuo mukanaan? Onko vaaraa perinnöllisille sairauksille ja mahdolliselle tulevalle lapselle? Ja jos niin on tapaus; selviääkö meidän rakkautemme ja meidän fyysinen että henkinen voimavaramme siitä rasituksesta minkä vammaisen lapsi aiheuttaa? Etsiessä vastauksia tällaisiin kysymyksiin ei kenenkään rakastavaisten pidä lähteä siitä, mitä itse uskoo jaksavansa, vaan myös kuinka paljon hän voi vaatia, odottaa puolisoltaan.

Toisia kysymyksiä joihin täytyy saada vastaus jo kihla-aikana on; Miten me teemme sen kanssa mitä kumpainenkin tuo uuteen kotiin? Kuinka jaamme kotityöt? Kuka vastaa taloudesta? Kuka hoitaa raha-asiat?

Kuinka kasvatamme lapsemme, jos Jumala suo meille niitä?

Kun ryhtyy selvittämään tällaisten kysymysten asetelmaa, lähestyvät nuoret elämän vakavaa todellisuutta. Silloin nähdään jos yhteenkuuluvaisuus on vain tunnetasolla tai lepääkö se lujemmalla pohjalla. Ne keskustelut, mitkä ovat pakollisia voidakseen vastata yllä olevaa jos se sulkee pois ja samankaltaisiin kysymyksiin voi johtaa niin lujiin ristiriitoihin osapuolten välillä, että heidän tulisi pidentää kihla-aikaansa tai puhtaasti punnita suunnitelmaa avioitumisesta hylätään. Kihlautuminen kadottaa merkityksensä, kihlojen purkamisen suhteessa vaikka häävalmistelut ovat jo ovella. Viime hetkessä purettu kihlaus on parempi kuin onneton avioliitto joka päättyy eroon. Koska kihlautuminen minun esityksessä ei sisällä lopullista sitoutumista. Se pitäisi katsoa itsestään selvänä että rakastavaiset kieltäytyvät sukupuolisesta yhdistymisestä kihloissa olon aikana. Tämä yhdistyminen tulisi katsoa kuin sydämellinen, lämmin ilmaisu yhteenkuuluvaisuudesta eikä saa tapahtua ennen kuin on vihitty avioliittoon, jossa rakastavaiset lupaavat toisilleen rakkautta ja uskollisuutta elinajaksi. Yhdynnässä mies tekee neitsyestä naisen ja vaimon itselleen. Psykologit väittävät päättäväisesti, että ensimmäinen ruumiillinen yhdistyminen jättää katoamattoman leiman naiseen. Se sitoo hänet peruutanattomasti hänen mieheensä ja hänen miehensä vaimoon. Siksi ei tulisi sellaista sitoutumista murtaa. Siksi sen ei tulisi tapahtua kihloissa olon aikana.

Mitään ehdotonta takuuta ei ole että kaksi ihmistä sopisi toisilleen kaikessa suhteessa ja että heidän rakkautensa kestää kunnes kuolema heidät erottaa toisistaan. Kuitenkin tulee nuorten yksinkertaisesti uskaltaa luottaa toistensa rakkauteen ja uskollisuuteen, sekä ottaa se askel joka sitoo heidät yhteen eliniäksi. Silloin sulautuu kaksi elämää yhdeksi, kahdesta ihmisestä tulee yksi liha.

Nuoret tytöt viettelevät nuoria miehiä ottamaan liian suuria riskejä. Ne huomaavat että heidän vähän kevytmieliset tyttöystävänsä saavat osakseen suurempaa huomiota kuin he itse, ja silloin he eivät halua olla esteenä niille. Heidän pitäisi tehdä selväksi että se voi johtaa suuriin pettymyksiin jos he ryhtyvät sopimattomiin lähentelyihin. Jonkun ihailijan antama suudelma saattaa maistua makeata hetkisen. Mutta jos se tulee kevytmielisiltä huuililta tai henkilöltä joka haluaa vain aistillisia nautintoja, voi joutua maksamaan erehdyksestään loukattuine tunteineen

tahratulla sielulla, jos ei peräti joudu sovittamaan harhanaskeleensa pakko-avioliitolla sekä elämä onnettomassa avioliitossa.

Jumalan johdatusta tarvitaan

”Jos ihmisellä on tapana rukoilla kahdesti päivässä ennen kuin hän ajatteleekaan avioliittoa, hänen tulee rukoilla neljästi päivässä aikoessaan ottaa tämän askeleen. Avioliitto vaikuttaa elämääsi sekä tässä että tulevassa, maailmassa. Tosi kristitty ei toteuta suunnitelmiaan tässä asiassa, ellei hän ole varma siitä, että Jumala hyväksyy hänen menettelynsä. Hän ei halua, valita itse, vaan hän tuntee, että Jumalan täytyy valita hänen puolestaan.” Sanomia Nuorisolle s. 456

”Ennen kaikkea nuorten tarvitsee pyytää ohjausta Taivaalliselta Isältä, joka tuntee ihmisten sydämen ja kuulee vilpittömästi esitetyt rukoukset. Jo ennen kuin aloittaa tuttavuuden pitäisi uskoutua taivaalliselle opastukselle ja jatkaa sitä myös kihloissa olo-ajan. Sillä ei minkään muun ajanjakson aikana elämässä se ole niin välttämätöntä, että nuoret ihmiset antavat itsensä Jumalan erehtymättömän valon johdatettavaksi, jonka Hän antaa kaikille, jotka sitä rukoilevat.” Beach Raimond. ”Me ja Meidän Lapsemme” s. 119.

”Nuoret ystäväni, ottakaa Jumala ja jumalaapelkäävät vanhemmat neuvonantajiksenne. Rukoilkaa asian puolesta. Tutkikaa tarkoin sen henkilön tunteita ja luonteenkehitystä, johon aiotte liittää kohtalonne. Askel, jonka aiotte ottaa, on tärkeimpiä elämässänne, eikä sitä tulisi ottaa hätäillen. Rakastaa kyllä saatte, mutta älkää rakastako sokeasti.” Sanomia Nuorisolle s. 446.

”Ajattele tarkoin, tulisiko avioelämäsi onnelliseksi vai epäsointuiseksi ja kurjaksi. Kysy itseltäsi: Auttaako tämä liitto minua eteenpäin taivasta kohden? Lisääkö se rakkauttani Jumalaan? Saako se minut olemaan suuremmaksi hyödyksi tässä elämässä? Jos voit myöntävästi vastata näihin kysymyksiin, niin kulje eteenpäin Jumalan pelossa.” Sanomia Nuorisolle s. 446.

.... Jatkuu

Siegmund Gutknecht - Kääntänyt Olavi Ihala

“Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa. Vaimot, olkaa omille miehilleen alamaiset niinkuin Herralle;” Ef. 5:21. 22.

Elämän opetuksia

Suuri Opettaja asetti kuulijansa kosketukseen luonnon kanssa, jotta he voisivat kuunnella ääntä, joka puhuu kaikissa luoduissa olennoissa. Kun heidän mielensä tulivat herkiksi ja vastaanottavaisiksi, hän auttoi heitä ymmärtämään edessään avautuvien näköalojen hengellisiä opetuksia. Vertaukset, joiden avulla hän mielellään opetti elämän totuutta, osoittavat, kuinka avoin hänen mielensä oli luonnon vaikutuksille ja kuinka halukas hän oli hankkimaan hengellistä opetusta jokapäiväisen elämän olosuhteista.

Taivaan linnut, kedon liljat, kylväjä ja siemen, paimen ja lammas — näillä Kristus valaisi ikuista totuutta. Hän otti valaisevia esimerkkejä myös elämän tapahtumista ja kuuli jäin kokemuspiiriin kuuluvista tutuista asioista. Tällaisia olivat hapatus, kätkeyty aarre, helmi, nuotta, kadonnut raha, tuhlaajapoika sekä kalliolle ja hiekalle rakennetut talot. Hänen opetuksessaan oli jotakin, joka kiinnosti jokaisen mieltä ja vetosi jokaisen sydämeen. Siten jokapäiväinen työ, sen sijaan että se olisi ollut pelkkää raadantaa, vailla korkeampia aatteita, henkevoitettiin ja korotettiin saattamalla se jatkuvasti muistuttamaan hengellisestä ja näkymättömästä.

Näin tulisi meidänkin opettaa. Opetettakoon lapset näkemään luonnossa Jumalan rakkauden ja viisauden ilmaus. Liitettäköön lintuun, kukkaan ja puuhun ajatus Jumalasta. Tulkoot lapsille kaikki näkyvät asiat näkymättömien tulkitsijoiksi ja kaikki elämän tapahtumat jumalallisen opetuksen välikappaleiksi.

Kun he oppivat siten ymmärtämään kaikissa luomakunnan olennoissa ja kaikissa elämän kokemuksissa olevia opetuksia, osoittakaa, että samat lait, jotka ohjaavat luonnon ilmiöitä ja elämän tapahtumia, on määrätty hallitsemaan meitäkin. Ne on annettu meidän parhaaksemme ja vain niitä tottelemalla voimme löytää tosi onnen ja menestyksen.

Palvelemisen laki

Kaikki asiat sekä taivaassa että maassa todistavat, että elämän suuri laki on palvelemisen laki. Iankaikkinen Isä hoitaa jokaisen elävän olennon elämää. Kristus oli maan päällä »niinkuin se, joka palvelee» (Luuk. 22: 27). Enkelit ovat »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä» (Hebr. 1:14). Sama palvelemisen laki on

kirjoitettu kaiken ylle luonnossa. Taivaan linnut, kedon eläimet, metsän puut, lehdet, ruoho ja kukat, aurinko taivaalla ja kirkkaat tähdet — kaikilla on palvelustehtävä. Järvi ja valtameri, virta ja vesilähde — jokainen niistä ottaa vastaan voidakseen antaa.

Palvellessaan siten maailmaa kaikki olennot luonnossa turvaavat samalla oman olemassaolonsa. »Antakaa, niin teille annetaan» (Luuk. 6: 38) on opetus, joka on kirjoitettu luontoon yhtä varmasti kuin Pyhän kirjan sivuille.

Kun rinteet ja tasangot aukaisevat vuoristovirralle uoman mereen pääsyä varten, ne saavat satakertaisesti takaisin sen mitä antavat. Kohistessaan eteenpäin virtaava vesi jättää jälkeensä lahjaksi kauneutta ja hedelmällisyyttä. Kesän helteen ruskettamien alastomien kenttien halki kulkeva vihreä juova osoittaa virran juoksun. Jokainen ylväs puu, jokainen silmu ja jokainen kukka todistaa siitä palkinnosta, minkä Jumalan armo säättää kaikille, jotka tulevat sen kanaviksi maailmalle.

Kylväminen uskossa

Niistä lähes lukemattomista opetuksista, joita on kasvamisen eri toiminnoissa, on joitakin mitä kallisarvoisimpia esitetty Vapahtajan vertauksessa orastavasta ja kasvavasta siemenestä. Siinä on opetuksia sekä vanhoille että nuorille.

»Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei tiedä, miten. Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään» (Mark. 4:26—28).

Siemenessä on luonnostaan itämiskyky, jonka Jumala itse on siihen istuttanut. Kuitenkaan sillä ei itsestään ole voimaa nousta oraalle. Ihmisen on suoritettava oma osansa viljan kasvun edistämisessä, mutta on raja, jonka toisella puolella hän ei voi vaikuttaa mitään. Hänen täytyy olla riippuvainen hänestä, joka on liittänyt kylvämisen ja leikkaamisen toisiinsa oman kaikkivoivan voimansa ihmeellisillä siteillä.

Siemenessä on elämää ja maaperässä on voimaa, mutta ellei rajaton voima ole toiminnassa päivällä ja yöllä, ei kylvö anna satoa. Sadekuurojen täytyy virvoittaa janoisia peltoja, auringon täytyy lämmittää ja maassa olevan kylvön täytyy saada sähköistä voimaa. Yksin Luoja, joka on elämän istuttanut, voi kutsua sen esiin. Siemen itää ja kasvi kehittyy Jumalan voiman avulla.

»Siemen on Jumalan sana.» »Niinkuin maa tuottaa kasvunsa ja niinkuin kasvitarta saa siemenkylvönsä versomaan, niin saattaa Herra versomaan vanhurskauden ja kiitoksen» (Luuk. 8:11; Jes. 61:11). Niinkuin on luonnollisessa kylvössä, niin on hengellisessäkin. Se voima, joka yksin voi saada aikaan elämää, on peräisin Jumalasta.

Kylväjän työ on uskon työtä. Hän ei voi ymmärtää siemenen itämisen ja kasvun salaisuutta, mutta hän luottaa näihin toimintoihin, joiden kautta Jumala saa kasvillisuuden kukoistamaan. Hän kylvää siemenen ja odottaa saavansa koota moninkertaisen sadon. Niin tulee vanhempien ja opettajienkin työskennellä odottaen satoa kylvämästään siemenestä.

Jonkin aikaa hyvä siemen voi olla huomaamattomana sydämessä antamatta mitään merkkiä juurtumisesta, mutta jälkepäin, Jumalan Hengen tuulahdusten tullessa sieluun, piilossa oleva kylvö nousee oralle ja lopulta tuottaa hedelmää. Elämäntyössämme emme tiedä, mikä menestyy, tämäkö vai tuo. Se kysymys ei kuulu meille. »Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan» (Saarn. 11:6). Tehdessään liiton ihmisten kanssa Jumala juhlallisesti vakuutti: »Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen» (1 Moos. 8:22). Tähän lupaukseen luottaen maamies kyntää ja kylvää. Yhtä luottavaisina meidän tulee suorittaa hengellistä kylvötyötä luottaen hänen vakuutukseensa: »Niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mitä varten minä sen lähetin.» »He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat» (Jes. 55: 11; Ps. 126: 6).

Elämä ja kasvatus 97-101

”Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen.”
Saarn. 11:1.

-Ilmoituksia-

12-14.08.2022 Kesäjuhlat

Sydämellisesti tervetuloa!

